

**ALLELUIA. SPIRITUS DOMINI – VENITE EXSULTEMUS DOMINO (Bratislavský antifonár II, 15. storočie)
In Festo Pentecostes. Antiphona – Psalm**

*Alleluia. Spiritus Domini replevit orbem terrarum,
venite adoremus. Alleluia.
Venite, exsultemus Domino;
iubilemus Deo salutari nostro.
Praeoccupemus faciem eius in confessione
et in psalmis iubilemus ei.
Quoniam Deus magnus Dominus,
et rex magnus super omnes deos.
Quoniam non repellet Dominus plebem suam:
quia in manu eius sunt omnes fines terrae,
et altitudines montium ipse conspicit.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.*

Aleluja. Pánov Duch naplňa zemekruh;
podťte, klaňajme sa. Aleluja.
Podťte, plesajme v Pánovi,
oslavujme Boha, našu spásu.
Predstúpme s chválospevmi pred jeho tvár
a oslavujme ho žalmami.
Lebo Pán je veľký Boh
a nad všetkými bohmi veľký kráľ.
Lebo Pán neodvrhne svoj ľud:
v jeho moci sú zemské hlbiny
a jemu patria aj nebotyčné štíty.
Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému,
ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

**UNIVERSI QUI TE EXSPECTANT
Graduale**

*Universi qui te exspectant, non confundentur, Domine.
Vias tuas, Domine, notas fac mihi
et semitas tuas edoce me.*

Ved' nik, čo dúfa v teba, Pane, nebude zahanbený.
Ukáž mi, Pane, svoje cesty
a pouč ma o svojich chodníkoch.

KYRIE – CUNCTIPOTENS GENITOR DEUS

Kyrie, eleison.

*Cunctipotens Genitor Deus, Omnicreator, eleison,
salvificet pietas tua nos, bone rector, eleison.*

Christe, eleison.

*Christe, Dei splendor, virtus Patrisque sophia, eleison,
plasmatis humani factor, lapsi reparator, eleison.*

Kyrie, eleison.

*Amborum sacrum spiramen, nexus amorque, eleison,
procedens virtus, vitae fons, largitor pie, eleison,
consolatorque, sancto nos munere reple, eleison.*

Pane, zmiluj sa.

*Všemohúci Otče, Bože, Stvoritel' všetkého, zmiluj sa,
zachráň nás svojím milosrdenstvom, dobrý vládca, zmiluj sa.*

Kriste, zmiluj sa.

*Kriste, Božia žiara, sila a múdrosť Otca, zmiluj sa,
tvorca ľudského rodu, obnovitel' padlého, zmiluj sa.*

Pane, zmiluj sa.

*Svätý dych oboch, láskyplné spojenie, zmiluj sa,
vychádzajúca sila, prameň života, láskavý darca, zmiluj sa,
a Utešiteľ, naplň nás svätým darom, zmiluj sa.*

LAUDA SION SALVATOREM

Sequentia

Lauda Sion Salvatorem, lauda ducem et pastorem, in hymnis et canticis.

Quantum potes, tantum aude: quia major omni laude, nec laudare sufficis.

Laudis thema specialis, panis vivus et vitalis hodie proponitur.

Quem in sacræ mensa cenæ, turbæ fratrum duodenæ datum non ambigitur.

Sit laus plena, sit sonora, sit jucunda, sit decora mentis jubilatio.

Dies enim solemnis agitur, in qua mensæ prima recolitur hujus institutio.

In hac mensa novi Regis, novum Pascha novæ legis, phase vetus terminat.

Vetustatem novitas, umbram fugat veritas, noctem lux eliminat.

Quod in cæna Christus gessit, faciendum hoc expressit In sui memoriam.

Docti sacris institutis, panem, vinum, in salutis consecramus hostiam.

Dogma datur Christianis, quod in carnem transit panis, et vinum in sanguinem.

Quod non capis, quod non vides, animosa firmat fides, præter rerum ordinem.

Sub diversis speciebus, signis tantum, et non rebus, latent res eximiæ.

Caro cibus, sanguis potus: manet tamen Christus totus sub utraque specie.

A sumente non concisus, non confractus, non divisus: integer accipitur.

Sumit unus, sumunt mille: quantum isti, tantum ille: nec sumptus consumitur.

Sumunt boni, sumunt mali: sorte tamen inæquali, vitæ vel interitus.

Mors est malis, vita bonis: vide paris sumptionis quam sit dispar exitus.

Fracto demum sacramento, ne vacilles, sed memento, tantum esse sub fragmento, quantum toto tegitur.

Nulla rei fit scissura: signi tantum fit fractura, qua nec status nec statura signati minuitur.

Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum: vere panis filiorum, non mittendus canibus.

In figuris præsignatur, cum Isaac immolatur, Agnus Oaschæ deputatur, datur manna patribus.

*Bone pastor, panis vere, Jesu, nostri miserere: tu nos pasce, nos tuere,
tu nos bona fac videre in terra viventium.*

*Tu, qui cuncta scis et vales, qui nos pascis hic mortales:
tuos ibi commensales, cohæredes et sodales fac sanctorum civium. Amen. Alleluia.*

Chváľ, Sione, Spasiteľa, chváľ Pastiera, Živiteľa, v hymnách, piesňach hlas svoj zvyš.
Koľko máš síl, toľko snaž sa: tak je veľká jeho krása, že ju chváliť nestačíš.
Živý chlieb, čo život dáva, dnes naozaj podľa práva ospevovať treba nám.
Ten chlieb nad večerným stolom lámal dvanástim apoštolom skutočne náš drahý Pán.
Buď mu chvála, plná, jasná, slávnosť príjemná a krásna, v srdci vrúcne plesanie.
Nech dnes prvé stolovanie, čo si ustanovil, Pane, úctu od nás dostane.
Hostina nového Kráľa Baránka nám darovala; koniec starej slávnosti.
Po starých, hľa, nové časy, pravda tōňu iste zhasí, svetlo noc von vyhostí.
Čo sám Kristus obetoval, chcel, by kňaz vždy obnovoval na pamiatku jeho rán.
Tak sme Cirkvou poučení, že sa chlieb a víno zmení na obeť spásy nám.
Kresťanom sa veriť dáva, že sa z chleba telo stáva, víno sa v krv zmeňuje.
Čo zrak nezrie, nevie hlava, overí nám viera pravá, čo moc vecí zvyšuje.
Rozličnými pod spôsobmi, znakmi, nie však podstatami ukrytý je pravý Boh.
Telo je sa, krv sa pije: Kristus celý stále žije v obidvoch tých spôsoboch.
Ak ho prijmeš, vždy je celý, neláme sa, nerozdelí, celý sa vždy požíva.
Tisíce ho prijímajú, však celého všetci majú, z celku sa neodníma.
Dobrá aj zlá prijímajú, nerovnaký údel majú: život, buď odsúdenie.
Život dobrým, smrť zas hriešnym; hľa, jak účinok rozličný pôsobí prijímanie.
Keď sa chlieb sviatostný láme, v každej časti požívame telo Pána v celosti.
Podstata je nezmenená, len v znaku je táto zmena; zostáva moc sviatosti.
Hľa, chlieb z neba, chlieb anjelov, stal sa ľuďom živým chlebom, nedajme ho zneuctiť.
Zobrazený v Izákovi, spodobený v baránkovi, v manne danej na púšti.
Pastier dobrý, chlieb náš pravý, zmiluj sa, ó, preláskavý Ježiš, pas nás, chráň nás v zdraví,
vezmi si nás do výšavy, nech tiež zrieme zem živých.
Všetko vieš a možné je ti: tu nás pasieš, svoje deti;
tam nech stoluje a sedí každý z nás jak dedič svätý, brat občanov blažených. Amen. Aleluja.

GEORG PHILIPP TELEMANN (1681-1767) - Sollt ein christliches Gemüte TWV 1:1373

1. Ária

*Sollt ein christliches Gemüte nicht voll Lust und Freude sein. Da ihm Jesus Huld und Güte zu der Seelen
heil und Leben seinen Leib und Blut will geben, unter Brot und unter Wein.*

Nemala by byť kresťanská myseľ plná žiadostivosti a radosti? Pretože mu Ježiš dáva milosť a dobrotu
spasenia a život jeho tela a krvi pod chlebom a pod vínom.

2. Recitativ

O teures Gnadenmahl, das mich armen Sünder letzet, mich, den die Schuld der Laster zu der Zahl der Ungetreuen setzet, die Gott und seinen Bund verlassen. Du könntest ja deswegen mich, gerechter Richter, hassen. Allein, dein Herz erbarmet sich und bringt mich zur Erkenntnis meiner Sünden, damit ich kann Vergebung finden.

Ó drahe jedlo milosti, to mi pomáha v hriešnosti, mne, ktorého vina zločinov prevyšuje počet neveriacich, ktorí opúšťajú Boha a jeho zmluvu. Preto ste ma mohli nenávidieť, sudca nenávisť. Sám, Tvoje srdce milosrdné ma privádza k poznaniu mojich hriechov, aby som našiel odpustenie.

3. Ária

Fall ich dir in wahrer Busse, o mein Gott und Herr, zu Fusse, so vergibst du mir die Schuld. Hätt ich noch so viel getan wenn ich nur bereuen kann, so nimmst du mich wieder an und erzeigst mir Gnad und Huld.

Ak upadnem do skutočného pokánia, ó môj Bože a Pán, odpustiš mi. Keby som toho veľa urobil a keby som to len ľutoval, znova ma prijmeš a preukážeš milosrdenstvo a milosť.

4. Recitativ

Zum Unterpfande deiner Treu legst du dein Abendmahl mir bei, damit ich glauben soll, so wahr du Jesus bist, dass nichts Verdammlichs an mir ist, sollt ich also nicht frölich sein? Ja, ja, ich bin's und bin's von Grund der Seele. ich will dein Lob erzählen, und dir der Lippen Farren weihn, bis ich dir in den ew'gen Zeiten ein Danklied kann bereiten.

Aby ste mi sľúbili svoju lojalitu, pridáte ku mne svoju sviatosť, aby som uveril, že si ježiš, aby na mne nebolo nič zlé, nemal by som byť šťastný? Áno, áno, som to ja a je to z hĺbky mojej duše. Chcem Ti vyslovovať chválu a odovzdať moje pery a na večné časy Ti spievať ďakovnú pieseň.

5. Ária

Mein Leib und Seele freuen sich und preisen Gott mit Dank und Loben. Zuseinem Ruhm soll ganz allein mein Herz und Mund gewidmet sein. Ach Herr, gib du mir Kraft von oben.

Moje telo a duša sú šťastné a chvália Boha s vďakou a chválou. Moje srdce a ústa by sa mali venovať jeho sláve, ó, Pane, daj mi silu zhora.

NICOLAUS BRUHNS (1665-1697) - De profundis clamavi (Psalm 130)

*De profundis clamavi ad te, Domine; Domine, exaudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est; et propter legem tuam sustinui te, Domine.
Sustinuit anima mea in verbo ejus: Speravit anima mea in Domino.
A custodia matutina usque ad noctem, speret Israël in Domino.*

*Quia apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus ejus. Amen.*

Z hlbín volám k tebe, Pane, Pane, počuj môj hlas.
Nakloň svoj sluch k mojej úpenlivej prosbe.
Ak si budeš, Pane, v pamäti uchovávať nepravosť, Pane, kto obstojí?
Ale Ty si milostivý a my ti chceme v bázni slúžiť.
Spolieham sa na teba, Pane, moja duša sa spolieha na tvoje slovo.
Moja duša očakáva Pána väčšmi ako strážcovia dennicu.
Väčšmi ako strážcovia dennicu nech očakáva Izrael Pána.
Lebo u Pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie.
On sám vykúpi Izraela zo všetkých jeho nepravostí. Amen.